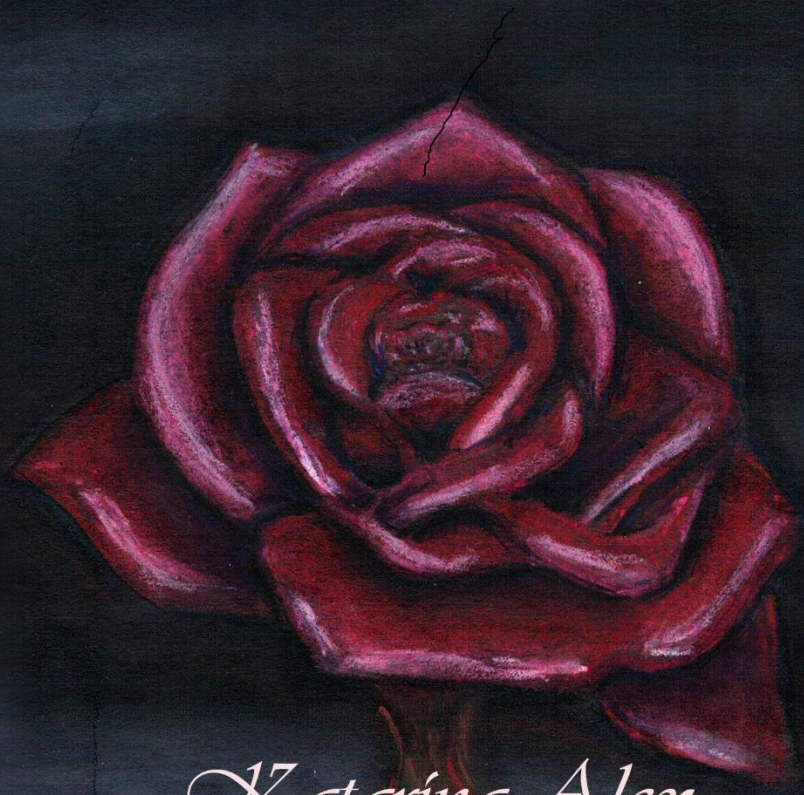

*Keď sa smútok
stretol s láskou*

Katarína Alex

Ked' sa smútok stretol s láskou

Katarína Alex

Prológ

Láska je ako ruža. Ráno rozkvitá a lupeň po lupení nám odkrýva svoju krásu. Je nežná, a predsa vie ublížiť. Jemné kvapky rosy sa v odlesku denného svetla trbliecu, tým ešte viac zvyrazňujú jej krásu. No aj pre ružu príde noc či zima a ona stratí svoj pôvab. Vtedy len ten, kto ju ozaj miluje, sa o ňu ďalej stará, aby znovu rozkvitla.

Láska moja

Viac ako tisíc slov ti chcem povedať,
viac ako srdce ti chcem darovať.

Teba chcem po boku mávať,
do tvojich očí sa vždy dívať.

Ráno budiť sa chcem pri tebe,
večer zaspávať budeme pri sebe.

V jednom zovretí dve ruky držať,
po jednej ceste spolu kráčať.

Láskou ťa nazvať chcem.

Stále ťa ľúbiť smiem.

Pocity

Stále myslím na teba,
no ty si ma nevšímaš
a vtedy sa pýtam seba,
či ma vôbec vnímaš.

Opäť ťa dlho neuvidím
a už teraz mi chýbaš.
Aj keď pri tebe sa sama cítim,
srdce moje stále máš.

Aj keď viem, že ma rád nebudeš mať,
aj keď viem že po odchode túžiš,
nedokážem na teba nemyslieť,
nedokážem ťa neľúbiť.